

[A. C. Normann.]

nuværende højtærede handelsminister, hvori han betegnede en 30 pct.s forhøjelse af huslejen som utilstrækkelig til, at man kan få et frit marked; man måtte op på den dobbelte stigning af det, som nu — d. v. s. dengang — var planlagt, og det ærede medlem hr. Erik Eriksen spørger derefter, om han må forstå det således, at regeringens nuværende forslag på ingen måde vil virkeliggøre et frit boligmarked.

Mon ikke det ærede medlem er kommet til at forskubbe tidspunkterne, hvad der jo meget let kan forekomme; for efter professor Philips artikel fra 1954, som jeg nu har gennemgået, har vi jo allerede i 1955 fået en forhøjelse på omkring 25-30 pct.; når dertil yderligere kommer de foreslåede 30 pct., har vi, så vidt jeg kan se, hvis det nuværende forslag vedtages, lige netop nået det mål, som professor Philip pegede på.

Jeg vender mig dernæst til det ærede medlem hr. Poul Møller, som også beskæftigede sig med årsagerne til den økonomiske fremgang på næsten alle områder. Det ærede medlem erkendte med glæde fremgangen, men gav en meget enkel og, synes jeg, ejendommelig forklaring på den ved at sige, at medlemmerne til højre i salen fandt sandheden i ordsproget: heldet følger de tossede. At her i landet tonen skulle være værst i hæren, synes mig herefter usandsynligt. Den har åbenbart været værre endnu, da det ærede medlem fik sin militær-uddannelse.

Men det er jo rigtigt, at der har været held med i spillet. Hovedårsagen er imidlertid, at regeringen har forstået at udnytte heldet.

Det ærede medlem hr. Poul Møller er ligesom det ærede medlem hr. Erik Eriksen forsigtig i sin bedømmelse af fremtidsudsigterne, og jeg må sige, at de ærede medlemmers vurdering ikke ligger så langt fra min; men det er jo en ting, der netop aktualiserer nødvendigheden af, at folketinget står bag regeringen i dens bestræbelser for at værne det vundne, så forbedringen kan blive varig.

Jeg er også enig med det ærede medlem hr. Poul Møller om, at forudsætningen for tvangslånet er ændret. Det har lånet for så vidt selv bidraget til. Man kan med

akkurat samme ret sige, at forudsætningen for den tidligere venstre-konservative regerings tvangslån af 1951 og 1952 er ændret. Det mest paradoksale er, at jeg kommer til at indrømme, at det ærede medlems parti og presse på effektiv måde har været med til også at ændre disse forudsætninger.

Tvangslånet, altså det sidste af de 3 tvangslån, havde først i sig selv den gode virkning, at det førte en del pengemidler fra forbrug hos långivere, der ikke havde noget investeringsbehov, over i den frie kreditmasse, ved at staten nedsatte sit obligationssalg tilsvarende. Dette medførte en meget større forøgelse af den frie kreditmasse end de beløb, man desværre hentede hos de tvangslånere, der havde et investeringsbehov i deres egne virksomheder. Her ligger tvangslånets aktivside.

Jeg tror faktisk, at den hetz, de konservative blade satte i gang imod loven — og det på en måde, der ikke har historiske fortilfælde — gav udviklingen yderligere et skub i den rigtige retning, simpelt hen af den grund, at mange mennesker, som troede på disse blade, sagde til sig selv, at når en regering kan gribe til krisemidler af en så alvorlig art, som disse blade skildrede det, må det virkelig være dens alvorlige hensigt at gøre, hvad der står i menneskelig magt for at holde pengeværdien. Det var den psykologiske virkning af hetzen, og den synes jeg regeringens partier hidtil skammeligt nok har forsømt at takke de konservative for. Det sker herved.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte mig i dag, idet han vendte tilbage til sine bemærkninger i går om udlevering af stabiliseringslånsobligationer, om jeg ville støtte et forslag herom i 1959. Jeg svarede jo på det spørgsmål i går med at sige, at under de nuværende forhold ville der ikke efter min opfattelse ske nogen skade derved, men at det til næste år selvfølgelig må komme an på den økonomiske situation, vi har til den tid.

Dernæst spurgte det ærede medlem hr. Poul Møller mig i anledning af mine bemærkninger i går om skatterne, hvornår det konservative folkeparti har foreslået en omsætningsafgift. Jeg må hertil sige, at jeg har virkelig her været i god tro. Jeg har ikke sagt, at de konservative foreslog en omsætningsafgift, men jeg har givet udtryk